

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ο ΠΟΙΜΗΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Κ^{ΟΥ} ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ο ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ (†)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Κων/νου Καλλινίκου:</i> Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου	277
<i>Ἀρχιμ. Χρυσ. Χρυσοπούλου:</i> Σταυρός ὁ Ζωηφόρος	220
<i>Γ. Π. Σωτηρίου:</i> Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Θεολόγος	222
Ἄγιογραφικά σαλπίσματα	226
Ἀναμνήσεις ἀπό τόν πόλεμο τοῦ Σαράντα	229
Ἱστορικό τοῦ ἱ. ναοῦ Ἀγ. Γεωργίου Πολυχνίτου	232
<i>Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου:</i> Ἡ φιλοπτωχεία	233
Ἀπό τά ἀπομνημονεύματα τοῦ Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη	239
Εἰδήσεις-Σκέψεις-Παρατηρήσεις	241
Χρονικά	243

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΕΤΟΣ ΟΒ' • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ • ΑΡΙΘ. 9-10

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΠΟΙΜΗΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ
Χ.Χ. ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ο ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ (+)

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

ΕΤΟΣ ΟΒ'
ΑΡΙΘ. 10-11

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2007

ΕΟΡΤΙΑ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(Αποσπάσματα)

Κων/νου Καλλινίκου

«... Τετραμερής ἦτο ὁ Σταυρός, πρὸς Ἀνατολήν καὶ Δύσιν καὶ Ἄρκτον καὶ Μεσημβρίαν ἀποβλέπων καὶ εἰς τὰς τρεῖς δὲ κυριωτέρας γλώσσας τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἦτο ἡ ἐπιγραφή γεγραμμένη,

εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν, τὴν γλῶσσαν τῆς θρησκείας, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν γλῶσσαν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν, τὴν γλῶσσαν τοῦ νόμου καὶ τῶν πολιτικῶν κατακτίσεων. Τί ἄλλο δέ

συμπεραίνεται ἐντεῦθεν εἰμὶ ὅτι ὁ εἷς Χριστός ὑπὲρ πάντων ἀπέθανε; Τί ἄλλο εἰμὶ ὅτι ἢ φιλόανθρωπος θεότης πρὸς πάντας τείνει τοὺς στοργικούς βραχίονάς Της; Εὐτυχής οἱ ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπολλύμενοι! Μακάριοι οἱ σπεύδοντες πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ σωτηρίου καὶ ἀντλοῦντες ἐντεῦθεν ὄχι ὕδωρ, ἀλλὰ αἷμα σωστικόν, τὸ αἷμα τοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐσφαγμένου ἀρνίου. Ἀλλὰ μακάριοι καὶ οἱ δι' ὄλου τοῦ βίου σπουδάζοντες τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Σταυροῦ πάμφωτα διδάγματα καὶ τὴν διαγωγὴν των συμμορφοῦντες πρὸς τὰς συμβουλὰς τοῦ Τιμίου Εὐλου. Διότι δὲν ὑπάρχει παραίνεσις μὴ ἐκπορευομένη ἀπὸ τὸν Σταυρόν. Ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ ὑπερήφανος διδάσκεται τὴν ταπείνωσιν, ὁ ἀγέρωχος τὴν συγκατάβασιν, ὁ ἐγωπαθής τὴν ἀγάπην, ὁ φιλένδικος τὴν ἀνεξικακίαν, ὁ ἀνυπότακτος τὴν ὑπακοήν, ὁ πλεονέκτης τὴν πτωχείαν, ὁ φιλάρεσκος τὸ ἀληθινόν κάλλος, ὁ ἠθικολόγος τὰς μέχρις ἔργων συμβουλὰς, ὁ ποιμενάρχης τὴν αὐτοθυσίαν, ὁ δυστυχής τὴν ὑπομονήν, ὁ εὐτυχής τὸ ἔλεος...

... Ἐν μέσῳ τῶν συνεχῶν ἡμῶν ἠθικῶν πτώσεων, ἐν

τῷ μέσῳ τῆς περιβαλλούσης ἡμᾶς ὑλιστικῆς ἀτμοσφαιρας, ἐν τῷ μέσῳ τῶν μυρίων σκανδάλων τῶν περὶ ἡμᾶς τεκταινομένων, ἃς ὑψώσωμεν τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἃς ἀναζητήσωμεν τὸ προπορευόμενον Σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἔδωκεν εἰς ὑμᾶς τὴν ἐξουσίαν ἵνα πατῶμεν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄς μὴ ἀποσπάσωμεν ἀπ' αὐτοῦ τὰ ὄμματα, ἃς μὴ ἀποσπάσωμεν τὰς καρδίας, ἀλλ' αὐτὸ σύμβολον καὶ πόθον καὶ ἐλπίδα καὶ φωτισμόν καὶ στήριγμα ἔχοντες, καὶ θυρεὸν προβαλλόμενοι καὶ ἐν τούτῳ νικῶντες τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν, ἃς διανύωμεν θαρραλέως τὴν πρόσκαιρον ταύτην ἔρημον τῆς παρούσης ζωῆς μεθ' ἧν εἶθε νὰ καταντήσωμεν οἱ πάντες, προπορευομένου πάντοτε τοῦ Τιμίου Εὐλου, εἰς τὰ μακάρια σκηνώματα ἔνθα αἱ ἔρημοι θά μεταβληθοῦν εἰς παραδείσους, οἱ στεναγμοὶ εἰς ἀσπασμούς καὶ τὰ δάκρυα εἰς δοξολογίας διηνεκεῖς τῆς Τρισυποστάτου θεότητος.

